

РЕШЕНИЕ

№ 10217

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: .....

при участието на секретаря ....

като разглежда докладваното от ..... Гражданско дело № 20221110130532 по описа за 2022 година

Предявен е от ищеца „.....“ ЕАД иск с правно основание **чл. 411, ал. 1 КЗ** за осъждане на ответника „.....“ АД да заплати сумата от **2334,29 лева**, представляваща регресно вземане по заплатено застрахователно обезщетение по щета № ....., ведно със законна лихва от 08.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът „.....“ ЕАД твърди, че на 30.04.2021 г. в обл. Стара Загора, гр. Чирпан, с. Яздач, е настъпило застрахователно събитие – ПТП поради виновно противоправно поведение на водача на застрахованото при ответника по застраховка „Гражданско отговорност на автомобилистите“ МПС „.....“, рег. № ....., вследствие на което са реализирани щети на застрахованото при ищеца по сключен Договор за застраховка „Каско“, обективиран в застрахователна полица № ....., МПС „.....“, рег. № ..... Сочи се, че по образуваната при ищеца щета № ..... било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 2319,29 лева, като същото било изплатено на отремонтирания увредения автомобил сервиз „.....“ ООД с преводно нареждане от 18.10.2021 г. Поддържа, че били направени ликвидационни разноски в размер на 15 лева. Твърди, че на ответника била изпратена регресна покана за изплащане на дължимото обезщетение, но същият не погасил вземането. Моли съда да уважи предявения иск и претендира присъждане на разноски.

Ответникът „.....“ АД в депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор оспорва исковата претенция по основание и размер. Оспорва наличието на противоправно деяние от страна на застрахования при него водач. Поддържа, че представеният по делото Двустранен констативен протокол за ПТП няма обвързваща материална доказателствена сила за описания в него механизъм. Прави възражение за съпричиняване от страна на

водача на л.а. марка и модел „.....“ за настъпването на вредоносния резултат. Оспорва иска и по размер като необосновано завишен като несъответстващ на средните пазарни цени на технологичните часове и изразходваните материали, по които е могъл да бъде отремонтиран увреденият автомобил. Моли съда да отхвърли предявения иск и претендира присъждане на разноски.

След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, поради което и не подлежи на доказване, обстоятелството, че ищецът е заплатил по договор за имуществено застраховане КАСКО на сервиза, отремонтирал повредите от застрахования при ищеца автомобил, застрахователно обезщетение в посочения в исковата молба размер, както и наличието на валиден договор за застраховка Гражданска отговорност за МПС „.....“, рег. № ....., при ответното дружество.

От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства – Двустранен констативен протокол за ПТП от 30.04.2021 г., уведомление за щета, опис, доклад по щета, ликвидационен акт платежно нареждане, както и от неоспореното заключение на приетата по делото съдебна автотехническа експертиза се установява, че на 30.04.2021 г. около 18:30 часа при движение по път II-66 посока от гр. Чирпан към гр. Стара Загора на разклона за с. Яздач водачът на МПС „.....“, рег. № .... реализира ПТП със спрелия в колона от автомобили преди него лек автомобил „.....“, рег. № .....

Съдът кредитира изцяло неоспореното от страните заключение на вещото лице инж. Й. Й. по назначената съдебна автотехническа експертиза като обективно безпристрастно и компетентно даденото. Вещото лице сочи, че е налице причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите и обезщетени вреди по МПС „.....“, рег. № ....., Посоченият от вещото лице размер на разходите необходими за отстраняване на щетите по средни пазарни цени към датата на ПТП е 2319,30 лева.

От показанията на разпитания свидетел Д. Г. П. се установява, че на процесната дата същият управлявал МПС „.....“, рег. № ....., Свидетелят поддържа, че поради ремонт на автомагистрала Тракия имало интензивно движение и колона от автомобили през отбивката към Стара Загора. Сочи, че при едно от поредните спирания и тръгвания бил заслепен и реализирал ПТП със спрелия пред него автомобил в колоната.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Основателността на предявения осъдителен иск по чл. 411 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1/ наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увреденото имущество; 2/ заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор; 3/ отговорност

на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане – деяние, противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага; 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, със застрахователно покритие към датата на ПТП.

Както беше посочено по-горе, от признанието на ответника и събраните по делото писмени доказателства категорично се установява, че ищецът е заплатил по договор за имуществено застраховане КАСКО на сервиза, отремонтирал повредите от застрахования при ищеца автомобил, застрахователно обезщетение в посочения в исковата молба размер, както и наличието на валиден договор за застраховка Гражданска отговорност за МПС „.....“, рег. № ....., при ответното дружество.

От протокола за ПТП, заключението на САТЕ и показанията на свидетеля Д. Г. П. безспорно се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП е виновното поведение на свидетеля Д. Г. П. като водача на МПС „.....“, рег. № ....., Същият е нарушил разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗДвП, съгласно която водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

Ответникът не е ангажирал доказателства, че ПТП се е състояло по различен механизъм. Вината за настъпване на вредите на водача на застрахования при ответника автомобил се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като тази презумпция не е опровергана в настоящото производство чрез обратно доказване от ответника. Съдът намира за неоснователни доводите на ответника за съпричиняване от страна на водача на МПС „.....“, рег. № ..... В доказателствена тежест на въвелия възраженията ответник е да установи по реда на чл. 154, ал. 1 ГПК фактите, на които основава същите. В случая по делото не са събрани категорични доказателства, от които да се установява да е налице съпричиняване. Напротив – от събраните по делото доказателства, в т.ч. протокол за ПТП и заключение на САТЕ, категорично се установява, че вината за настъпването на процесното ПТП изцяло била на водача на МПС „.....“, рег. № .....

Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на увредените трети лица се определя по правилата на чл. 499, ал. 2 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Принципът на пълната обезвреда, залегнал в чл. 499, ал. 2 КЗ, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното

събитие. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещь от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ /отм./ - аналогични на чл. 499, ал. 2 и чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда /Решение № 115/9.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО/.

В разглеждания случай съгласно заключението на автотехническата експертиза стойността, необходима за възстановяване на процесния лек автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на настъпване на процесното ПТП е 2319,30 лева. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на който оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и други доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни източници, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т.е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. Неприложима в случая е и стойността, изчислена с прилагане на корекционен коефициент на новите части към датата на ПТП. Действително деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес /увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта/, но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вмения в тежест възстановяването на вредите с оветени части /в някои случаи това би било и невъзможно предвид спецификата на увредената част/. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите.

На основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15 лв., съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума.

С оглед горното съдът намира, че са налице всички материални предпоставки, които обуславят възникването на спорното материално право, поради което и предвид диспозитивното начало искът е основателен в пълния предявен размер. Следва да се присъди и законната лихва върху обезщетението от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

С оглед изхода на спора и предвид изрично направеното искане в тази

насока, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените деловодни разноси съгласно представения списък по чл. 80 ГПК – за държавна такса в размер на 93,37 лева, депозит за вещо лице в размер на 400,00 лева и 472,08 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Не следва да се присъжда депозит за разпит на свидетел, тъй като подлежи на възстановяване.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „.....” АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „..... **ДА ЗАПЛАТИ НА „.....” ЕАД, ЕИК .....** със седалище и адрес на управление адрес гр. София, ... на основание **чл. 411, ал. 1 КЗ** сумата от **2334,29 лева**, представляваща регресно вземане по заплатено застрахователно обезщетение по щета № ....., ведно със законна лихва от 08.06.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **965,45 лева** – разноси в производството пред СРС.

ПРИСЪДЕНИТЕ СУМИ могат да бъдат заплатени на ищеца по следната банкова сметка: .....94.....000.....

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____